

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 19 grudnia 1934 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o należnościach funkcjonariuszów administracji lasów państwowych w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

Na podstawie § 23 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1934 r. o uposażeniu funkcjonariuszów administracji lasów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 67) zarządza się, co następuje:

§ 1. Funkcjonariuszom administracji lasów państwowych przysługują:

I. w razie podróży służbowej do miejscowości położonej poza zwykłym ich miejscem służbowym:

- 1) diety oraz
- 2) zwrot kosztów przejazdu;

II. w razie delegacji do miejscowości położonej poza zwykłym ich miejscem służbowym:

- 1) diety za czas przejazdu i za czas pozostawania w delegacji oraz
- 2) zwrot kosztów przejazdu;

III. w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:

- 1) diety dla przeniesionego za czas przejazdu do nowego miejsca służbowego i za pierwszą dobę pobytu w tymże miejscu oraz dla jego małżonki i dzieci za taki sam czas, a to dla małżonki w wysokości 75%, dla każdego dziecka w wysokości 50% diet, przysługujących przeniesionemu;
- 2) zwrot kosztów przejazdu dla przeniesionego oraz jego małżonki i dzieci; ponadto zwrot kosztów przejazdu dla jednej osoby z jego służby;
- 3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

§ 2. Przez pojęcia „małżonek” i „dzieci” względnie „rodzina”, użyte w rozporządzeniu niniejszym, rozumie się pozostających na utrzymaniu funkcjonariusza:

- a) żonę, z wyjątkiem sądownie separowanej, jeżeli na mężu nie ciąży obowiązek alimentacji;
- b) męża zupełnie niezdolnego do zarobkowania;
- c) dzieci ślubne, uprawnione i pasierbów do ukończenia 18 lat, jeżeli zaś uczęszczają do szkół publicznych lub wskutek ułomności fizycznych, umysłowych albo nieuleczalnej choroby nie mogą na swoje utrzymanie zarabiać — do ukończenia 24 lat, z wyjątkiem tych, które weszły w związku małżeński.

§ 3. Funkcjonariusze administracji lasów państwowych otrzymują diety w wysokości następującej:

- 1) Dyrektor Naczelny Lasów Państwowych 35 zł
  - 2) Szef Działu
Radca Prawny
Główny Inspektor Lasów Państwowych
Dyrektor Lasów Państwowych 30 zł
  - 3) Kierownik biura w Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych
Dyrektor Instytutu Badawczego Lasów Państwowych
Inspektor w Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych 20 zł
  - 4) Kierownik referatu
Radca
Kierownik oddziału w Instytucie Badawczym Lasów Państwowych
Kierownik biura w dyrekcji lasów państwowych
Inspektor w dyrekcji lasów państwowych 15 zł
  - 5) Kierownik oddziału w dyrekcji lasów państwowych
Nadleśniczy
Kierownik tartaku (innego zakładu przemysłowego)
Kierownik zarządu kolejek leśnych 12 zł
  - 6) Referendarz
Asystent w Instytucie Badawczym Lasów Państwowych
Kierownik sekretariatu w Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych
Adjunkt leśny
Zastępca kierownika tartaku (innego zakładu przemysłowego) 10 zł
  - 7) Kierownik Sekretariatu w dyrekcji lasów państwowych
Podreferendarz
Intendent
Zawiadawca kolejki leśnej
Kasjer
Leśniczy
Sekretarz
Magazynier
Pomocnik (kancelaryjny, rachunkowy, techniczny) 9 zł
  - 8) Podleśniczy
Osoby, odbywające służbę przygotowawczą na stanowiska w administracji lasów państwowych 7 zł
  - 9) Laborant w Instytucie Badawczym Lasów Państwowych
Woźny 6 zł
  - 10) Inni funkcjonariusze niżsi 5 zł
- Funkcjonariuszom, pełniącym obowiązki przywiązane do wymienionych wyżej stanowisk, przysługują diety, ustalone dla danego stanowiska, od dnia objęcia obowiązków służbowych.
- W razie zamianowania na stanowisko, do którego przywiązane są diety wyższe od dotychczas pobieranych, funkcjonariusz otrzymuje wyższe diety od dnia nominacji.
- § 4. Jednostką obliczenia diet jest 24-godzinny okres czasu, liczony od chwili wyjazdu ze zwykłego miejsca służbowego do chwili powrotu do tegoż miejsca, przyczem:
- a) jeżeli pobyt poza zwykłym miejscem służbowym trwa dłużej niż 24 godziny, należy się za końcowy okres czasu, o ile on wynosi więcej niż 12 godzin, cała dieta, a więcej niż 6 godzin — połowa diety,
  - b) jeżeli pobyt poza zwykłym miejscem służbowym trwa krócej niż 24 godziny, należy się cała dieta, o ile pobyt ten trwa dłużej niż 12 godzin, połowa zaś diety, o ile pobyt ten trwa krócej niż 12 godzin a dłużej niż 6 godzin.
- Przy przejeździe środkiem lokomocji, mającym rozkład jazdy (np. kolej, statek), początek przejazdu należy liczyć od chwili odejścia, ustalonego w tymże rozkładzie jazdy. Przy przejeź-

dzie innym środkiem lokomocji, nie mającym takiego rozkładu jazdy (np. konie, samochód), początek przejazdu należy liczyć od chwili ruszenia z miejsca. Powyższą zasadę należy stosować odpowiednio także do oznaczenia czasu zakończenia przejazdu z tym wyjątkiem, że opóźnienie środka lokomocji, mającego rozkład jazdy, może być brane w rachubę tylko w przypadku, gdy wynosi więcej niż jedną godzinę i zostanie udowodnione.

Gdy przejazd odbywa się różnymi środkami lokomocji, należy do czasu trwania przejazdu wliczać również uzasadnione przerwy między przejazdami poszczególnymi środkami lokomocji.

§ 5. W przypadku delegacji wypłaca się diety w wysokości, ustalonej w § 3, t. j. całe diety przez pierwsze dwa tygodnie, licząc od dnia, następującego po dniu przybycia do miejsca delegacji, przez następnych sześć tygodni diety zmniejszone o 30%, po upływie zaś tego czasu diety zmniejszone o 40%.

Funkcjonariusze niżsi kolejek leśnych w razie delegowania ich do czasowego pełnienia służby na innej kolejce leśnej, podlegającej temu samemu zarządowi, co kolejka, na której pełnią służbę stale, otrzymują przez cały czas delegacji diety zmniejszone o 50%.

Delegacja może trwać zasadniczo tylko pół roku. Przedłużenie delegacji ponad ten okres czasu może nastąpić jedynie w przypadkach wyjątkowych na mocy decyzji Dyrektora Naczelnego Lasów Państwowych.

Podróże służbowe, odbyte w czasie delegacji, nie stanowią, z zastrzeżeniem postanowień § 10 ust. 2, przerwy delegacji.

§ 6. Funkcjonariuszowi, otrzymującemu w czasie podróży służbowej lub delegacji bezpłatnie mieszkanie w lokalu rządowym, zmniejsza się diety, należne z tytułu podróży służbowej lub delegacji, o 10%.

§ 7. Diety należą się również za niedziele i święta, przypadające w czasie trwania podróży służbowej, delegacji lub przeniesienia.

§ 8. Diety należą się również w przypadku zachorowania w czasie podróży służbowej lub delegacji przez cały czas spowodowanego chorobą pobytu w odnośnej miejscowości, o ile choroba zostanie stwierdzona świadectwem lekarskim, a funkcjonariusz nie jest umieszczony na koszt Skarbu Państwa w szpitalu.

§ 9. Pozostającemu w delegacji nie przysługuje prawo do diet za czas urlopu.

O ile korzystający w czasie delegacji z urlopu wypoczynkowego lub zdrowotnego wyjeżdża na czas tego urlopu do miejscowości zwykłego miejsca służbowego, należy mu przysłać zwrot kosztów jazdy tam i z powrotem według zasad, obowiązujących przy przejazdach służbowych.

§ 10. W razie podróży służbowej w czasie delegacji do miejscowości położonych poza miejscem delegacji, uzupełnia się diety, pobierane z tytułu delegacji, o ile wypłacane są stosownie do § 5 w wymiarze zmniejszonym, do wysokości całej diety. Ponadto zwraca się koszty przejazdu według zasad ustalonych w rozporządzeniu niniejszym.

W razie odbywania podróży służbowych w pierwszych dwóch tygodniach delegacji, za które w myśl § 5 należy się cała dieta, nie wlicza się do tego okresu czasu dni, przebytych w podróży służbowej.

Postanowienia, zawarte w ust. 1 zdanie 1 i ust. 2, nie mają zastosowania do podróży służbowych, które nie trwają dłużej niż 6 godzin.

§ 11. Delegowanym, przeniesionym następnie do miejscowości, do której ich uprzednio delegowano, przysługuje oprócz należności z § 1 punkt III zwrot kosztów przejazdu do miejscowości, w której mieli stały przydział służbowy, oraz diety w czasie tego przejazdu według zasad, ustalonych dla podróży służbowych, o ile przejazd ten jest konieczny dla uregulowania spraw, wynikłych wskutek przeniesienia.

§ 12. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje cenę biletów jazdy koleją lub statkiem oraz koszty

przejazdu innymi środkami komunikacyjnymi, koszty przewozu bagażu podróznego oraz ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu do dworca i z dworca kolejowego, do przystani i z przystani, do stacji autobusowej i lotniczej i z tych stacji.

§ 13. Przy przejazdach koleją lub statkiem zwraca się faktycznie zapłaconą cenę biletów, przyczem:

- 1) prawo przejazdu I klasą przysługujące funkcjonariuszom, wymienionym w § 3 p. 1) — 3),
- 2) prawo przejazdu II klasą przysługujące funkcjonariuszom, wymienionym w § 3 p. 4) — 8),
- 3) prawo przejazdu III klasą przysługujące niższym funkcjonariuszom administracji lasów państwowych.

Za przejazd sługi (§ 1 p. III 2) zwraca się cenę biletu III klasy.

Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy, zwraca się cenę biletu I klasy również i tym, którzy w myśl postanowień paragrafu niniejszego mają w razie jazdy koleją prawo do biletu II klasy, cenę zaś biletu II klasy tym, którzy w razie jazdy koleją mają prawo do biletu III klasy.

Z reguły zwraca się koszt przejazdu pociągami osobowymi. Zwrot kosztów przejazdu pociągami pośpiesznym dozwolony jest tylko wtedy, jeżeli podróż służbowa ma charakter nagły, albo jeżeli przez użycie pociągu pośpiesznego oszczędzono diety. Zezwolenia na użycie w takich przypadkach pociągu pośpiesznego udziela władza, zarządzająca podróż służbową.

Jeżeli zaszła potrzeba przejazdu pociągami pośpiesznym, w którym niema III klasy, otrzymuje osoba, która posiada tylko prawo do zwrotu kosztów przejazdu klasą III, zwrot ceny biletu klasy II.

Odbywającym podróże służbowe oraz delegowanym może być przyznany zwrot ceny t. zw. miejscówki po udowodnieniu poniesionych kosztów miejscówki.

Osoby, korzystające z ulg w przejazdach państwowymi lub zarządzanymi przez Państwo środkami komunikacyjnymi, otrzymują przy likwidacji kosztów podróży zwrot ceny ulgowej.

Władza, zarządzająca podróż służbową, może przyznać osobom, mającym prawo przejazdu I klasą, zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów użycia jednego miejsca w wozie sypialnym, jeżeli podróż koleją trwa dłużej niż szesć godzin między 21 a 6 godziną, a zarazem podróż służbowa ma charakter nagły i zachodzi konieczność pełnienia następnego dnia czynności urzędowych. Zwrot kosztów podróży wozem sypialnym następuje na podstawie dołączenia do rachunku kosztów podróży oryginalnego kuponu, uprawniającego do zajęcia miejsca w wozie sypialnym.

Koszty jazdy samolotem zwraca się do kwoty, odpowiadającej kosztom jazdy koleją, w pełnej zaś wysokości tylko w przypadkach uzasadnionych ważnością i nagłością sprawy, oraz jeśli użycie tego środka komunikacji spowoduje oszczędności na dietach.

§ 14. Zwraca się udowodnione koszty przewozu koleją, statkiem lub innymi środkami komunikacyjnymi koniecznego osobistego bagażu podróznego o wadze:

- 1) do 50 kg przy podrózach służbowych i delegacjach, trwających co najmniej 6 dni,
- 2) do 100 kg przy podrózach służbowych i delegacjach, trwających dłużej niż 30 dni.

Jeżeli dla spełnienia czynności służbowej konieczne jest zabranie ze sobą bagażu służbowego, jak aktów, narzędzi, instrumentów i t. p., zwraca się wszystkie koszty jego przewozu, przyczem w rachunku kosztów należy wyszczególnić wartość bagażu służbowego, jego wagę oraz faktycznie poniesione wydatki.

§ 15. Przy przejazdach kolejowych zwraca się w miejscowościach, w których obowiązują zatwierdzone przez władzę taryfy najmu koni lub samochodu, ceny podane w taryfie. W miejscowościach nie posiadających takich taryf zwraca się cenę najmu koni lub samochodu na podstawie dołączonego przez rachunkodawcę do rachunku własnoręcznego oświadczenia, podającego oprócz zapłaconej ceny także ilość kilometrów odbytej drogi kolejowej z wymienieniem miejscowości początkowej i końcowej. W razie wątpliwości, czy zapłacona cena odpowiada miejscowym stosunkom, może władza zasięgnąć informacji odnośniego magistratu (urzędu gminnego) i zależnie od otrzymanej informacji odpowiednio zmniejszyć kwoty najmu koni względnie samochodu.

Wydatek na najem koni i samochodu zwraca się tylko wtedy, jeżeli niema możliwości przejazdu tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, statkami, autobusami i t. p., z wyjątkiem przypadków nagłych, gdy wskutek opóźnienia przyjazdu interes służbowy byłby narażony na szkodę oraz w razie potrzeby odbycia czynności służbowej w większej ilości miejscowości, jeżeli to spowoduje oszczędność na dietach.

Przy wspólnych podrózach kolejowych wolno zaliczać jedną podwodę lub samochód na 3 osoby. W razie równoczesnego przewozu większej ilości aktów, instrumentów, narzędzi wolno zali-

czyć jedną podwodę lub samochód na 2 osoby, a w wyjątkowych przypadkach na jedną osobę.

Koszty wspólnej podróży kolejowej zalicza osoba, której przysługują wyższe diety.

Jeżeli drogę odbyto pieszo lub własnymi środkami lokomocji, przyznaje się kwotę, odpowiadającą taryfie najmu koni, w miejscowościach zaś nie posiadających takiej taryfy po 30 groszy za każdy kilometr, o ile nie można było odbyć tej drogi tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, statkami, autobusami i t. p.

Gajowi i strażnicy w przypadkach odbycia podróży w inny sposób, aniżeli koleją statkiem lub autobusem, otrzymują, o ile drogą przebyta wynosi więcej niż 6 km, licząc w jedną stronę, ryczałt w wysokości 25 groszy za kilometr. Części kilometra nie uwzględnia się.

§ 16. W razie podróży służbowej do miejscowości, położonej bliżej niż 2 km od budynku, w którym mieści się urząd, nie należą się żadne koszty podróży, z wyjątkiem ewentualnego zwrotu kosztów przewozu bagażu służbowego (§ 14).

§ 17. Na koszty dojazdu do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej i z powrotem, jak również przejazdu z jednego dworca (przystani, stacji) na drugi, wypłaca się za każdy dojazd względnie odjazd ryczałt w wysokości 1,50 zł.

Ryczałt ten nie należy się w przypadkach, gdy dojazd (odjazd) odbywa się służbowym środkiem lokomocji.

Gdy podróż służbowa odbywa się do kilku miejscowości, przyznaje się ryczałt za dojazdy (odjazdy) w każdej miejscowości.

Jeżeli odległość od gmachu urzędu względnie od mieszkania do dworca kolejowego lub przystani, stacji autobusowej lub lotniczej wynosi więcej niż 2 kilometr, dojazd można traktować według postanowień § 15.

Przepisy niniejszego paragrafu nie mają zastosowania w przypadkach podróży służbowych i delegacji funkcjonariuszów, którzy otrzymują ryczałt na utrzymanie środków lokomocji (§§ 20 i 21), o ile idzie o dojazdy do dworca (przystani, stacji) ze zwykłego miejsca służbowego i z powrotem do tegoż miejsca i o ile odległość nie jest większa od ustalonej w § 19 niniejszego rozporządzenia przy podrózach tych funkcjonariuszów poza teren powierzony im do administrowania.

Przepisy niniejszego paragrafu stosuje się w przypadkach podróży służbowych i delegacji gajowych i strażników wówczas, gdy droga do dworca (przystani, stacji) wynosi więcej, niż 6 km., licząc w jedną stronę.

§ 18. Do miejsca, gdzie mają być pełnione czynności służbowe, należy zdążyć bez żadnej przerwy i to bez względu na odległość.

Rozpoczęcie podróży służbowej nie wolno przerywać inaczej, jak tylko z ważnych przyczyn, które muszą być szczegółowo uzasadnione.

Przy przejazdach kolejowych, odbywanych jednym ciągiem bez przerwy, należy w zasadzie odbyć co najmniej 40 km drogi w jednym dniu. Zresztą należy używać takich tylko środków komunikacyjnych, które nie powodują niepotrzebnej zwłoki w osiągnięciu celu podróży, połączone są z najmniejszymi kosztami dla Skarbu Państwa.

§ 19. Podróże służbowych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia nie stanowią:

- 1) podróże nadleśniczych na teren powierzony im nadleśnictwa, poza teren zaś nadleśnictwa, o ile odbywają się one w odległości do 25 km od budynku nadleśnictwa;
- 2) podróże leśniczych na teren powierzony im leśnictwa, poza teren zaś leśnictwa, o ile odbywają się one do nadleśnictwa, w innych zaś przypadkach, gdy odległość od mieszkania służbowego nie przenosi 20 km;
- 3) niżej wymienione podróże gajowych i strażników:

- a) obchody powierzonego im obszaru, dokonywane w myśl instrukcji służbowych,
- b) podróże celem stawiennictwa w sprawach służbowych u leśniczego,
- c) podróże celem stawiennictwa w sprawach służbowych w nadleśnictwie, o ile odbywają się one w odległości do 10 km od mieszkania służbowego,
- d) podróże w przypadku wezwania do udzielenia pomocy w administracji lub w ochronie lasu na terenie nadleśnictwa, w którym pełnią służbę, oraz poza teren tego nadleśnictwa w odległości 6 km od mieszkania służbowego, o ile powrót do miejsca zamieszkania jest możliwy w tym samym dniu;
- 4) podróże innych funkcjonariuszów, pełniących służbę w nadleśnictwie, odbywane na teren nadleśnictwa, o ile powrót do miejsca zamieszkania jest możliwy w tym samym dniu;
- 5) podróże funkcjonariuszów kolejek leśnych, odbywane w obrębie kolejek leśnych, na których pełnią służbę, o ile powrót do miejsca zamieszkania jest możliwy w tym samym dniu.

Przez teren nadleśnictwa względnie leśnictwa rozumie się teren obiektów, powierzonych nad-

leśniczemu względnie leśniczemu do administrowania.

Funkcjonariuszom, wymienionym w ustępie pierwszym p. 4) i 5), zwraca się, o ile zaszła konieczność użycia przy podróży środków lokomocji, udowodniony koszt użycia takich środków według przepisów niniejszego rozporządzenia.

Poza przypadkami, wymienionymi w ustępie pierwszym, przysługują funkcjonariuszom w tym ustępie wymienionym w razie podróży służbowych należności, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.

Przepisy niniejszego paragrafu, dotyczące funkcjonariuszów nadleśnictw, mają odpowiednio zastosowanie do funkcjonariuszów, pełniących służbę w parkach narodowych i gospodarstwach, stanowiących jednostki organizacyjne szczególne.

Przepisy niniejszego paragrafu, dotyczące funkcjonariuszów kolejek leśnych, stosuje się odpowiednio do funkcjonariuszów, pełniących służbę przy urządzeniach spławowych.

§ 20. Nadleśniczym i leśniczym otrzymują na utrzymanie środków lokomocji do wyjazdów służbowych ryczałt w wysokości, którą określa Dyrektor Naczelny Lasów Państwowych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

Dyrektor Naczelny Lasów Państwowych może w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu przyznać ryczałt na utrzymanie środków lokomocji do wyjazdów służbowych również innym funkcjonariuszom, pełniącym służbę w nadleśnictwach, oraz funkcjonariuszom, pełniącym służbę w parkach narodowych i gospodarstwach, stanowiących jednostki organizacyjne szczególne, jeżeli jest to uzasadnione potrzebami służby.

Ryczałt należy się za czas od dnia objęcia obowiązków służbowych do dnia zwolnienia z obowiązków służbowych na danym stanowisku.

Ryczałt płatny jest miesięcznie zdołu. Przy obliczaniu ryczałtu za okresy mniejsze, niż miesiąc, przyjmuje się jako wysokość dzienna 1/30 część ryczałtu miesięcznego.

§ 21. Przepisy §§ 19 i 20 mają zastosowanie również do funkcjonariuszów, którzy pełnią obowiązki, przywiązane do stanowisk, wymienionych w tych paragrafach.

Funkcjonariuszowi, któremu zlecono czasowe zastępstwo funkcjonariusza pobierającego ryczałt, wypłaca się ryczałt, przewidziany w § 20, o ile zastępstwo trwa dłużej, niż 7 dni i o ile funkcjonariusz zastępowany nie pozostawił zastępcy do dyspozycji swego środka lokomocji. Równocześnie wstrzymuje się na czas zastępstwa wypłatę ryczałtu funkcjonariuszowi zastępowanemu.

§ 22. W przypadkach, w których podróże służbowe trwają przez dłuższy okres czasu lub stale się powtarzają, może być wypłacana na mocy decyzji Dyrektora Naczelnego Lasów Państwowych zamiast kosztów przejazdu i diet ryczałt. Ryczałt ten może być płatny zgóry wraz z uposażeniem.

§ 23. W razie przeniesienia z urzędu do innej miejscowości przyznaje się poza dietami i zwrotem kosztów przejazdu (§ 1 p. III, 1 i 2) na pokrycie wszystkich wydatków, połączonych z przesiedleniem, ryczałt w wysokości: samotnemu — 50% jednomiesięcznego, utrzymującemu rodzinę — 100% jednomiesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z zasiłkiem wyrównawczym.

Ryczałt powyższy wypłaca się przeniesionemu po jego zgłoszeniu się na nowym miejscu służbowym i objęciu czynności służbowych.

Ponadto zwraca się koszty przewozu urzędnika domowego kolejowymi pociągami towarowymi, pociągami kolejek leśnych lub statkami towarowymi, udowodnione oryginalnymi listami przewozowymi. W razie użycia do przewozu pociągów towarowo-pośpiesznych lub przyspieszonych względnie takichże statków albo innych środków lokomocji zwraca się udowodniony koszt przewozu tylko do wysokości kosztów, jakiego wyliczy przy użyciu normalnych towarowych pociągów względnie statków na taką samą odległość.

Funkcjonariuszom, uprawnionym do bezpłatnego użytkowania gruntów państwowych gospodarstwa leśnego, zwraca się połowę kosztów przewozu inwentarza gospodarczego w jednym wagonie pociągu towarowego.

Przy przeniesieniach w obrębie nadleśnictwa nie wypłaca się ryczałtu, określonego w niniejszym paragrafie. Przy przeniesieniach takich zwraca się koszty przewozu urzędnika domowego nie tylko środkami transportowymi, wymienionymi w ustępie trzecim, lecz również samochodami ciężarowymi i podwodami.

Przy przeniesieniach na prośbę nie przysługuje należność, określona w paragrafie niniejszym, może jednak być przyznana w drodze wyjątku, w całości lub w części według uznania Dyrektora Naczelnego Lasów Państwowych.

§ 24. Wszelkie rachunki diet i kosztów przejazdu z tytułu podróży służbowych, krótkotrwających delegacji i przeniesień winny być przedstawiane w terminie 14 dni, licząc od następnego dnia po odbyciu podróży służbowej, delegacji względnie przeniesienia, rachunki zaś kosztów przewozu, urzędnika domowego i inwentarza gospodarczego (§ 23 ust. 3 i 4) — w terminie 14 dni

licznym od następnego dnia po dokonaniu przewozu.

Rachunki delegacji, trwających dłużej, niż 30 dni, należy przedstawiać za każdy miesiąc kalendarzowy zdołu w ciągu ośmiu pierwszych dni następnego miesiąca kalendarzowego. W takim samym terminie mogą być za zezwoleniem Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych przedstawiane rachunki powtarzających się w ciągu miesiąca podróży służbowych.

Każdy rachunek kosztów podróży służbowej musi być opatrzony klauzulą władzy zarządzającej podróż lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzającą konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych, tudzież wykonanie zlecenia służbowego.

§ 25. Udającym się w podróż służbową przysługuje prawo do zaliczki, nieprzekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży i należnych diet.

Postanowienie powyższe stosuje się również do należności z tytułu delegacji i przeniesienia.

§ 26. Jeżeli cały urząd zostanie przeniesiony czasowo do innej miejscowości, należy stosować § 1 punkt II.

§ 27. Rozporządzenie niniejsze ma zastosowanie także do podróży służbowych, delegacji i przeniesień, odbywanych z kraju na obszar W. M. Gdańska oraz przy przeniesieniach z W. M. Gdańska do kraju z tą różnicą, że należności wyrażone w złotych przelicza się na guldeny gdańskie w stosunku 1 zł = 1 guldenowi gdańskiemu, oraz, że przez uposażenie, o którym mowa w § 23, należy rozumieć zarówno przy przeniesieniach z kraju na obszar W. M. Gdańska, jak i z obszaru W. M. Gdańska do kraju — uposażenie krajowe, przeliczone na guldeny gdańskie w stosunku podanym w paragrafie niniejszym.

§ 28. W razie podróży służbowych poza granice Państwa funkcjonariusze administracji lasów państwowych będą otrzymywali należności według zasad, odnoszących się do funkcjonariuszów państwowych, przyczem do ustalenia należności, przysługujących według stanowisk, stanowiska w administracji lasów państwowych przyrównane będą do stanowisk funkcjonariuszów państwowych, wymienionych w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 320), v. d.ług następującej tabeli:

Stanowiska, wymienione w § 3 niniejszego rozporządzenia	odpowiadają stanowiskom, wymienionym w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 roku
w punkcie 1)	w punkcie 1 lit. c)
" 2)	" 1 " d)
" 3)	" 1 " e)
" 4)	" 1 " f)
" 5)	" 1 " g)
" 6)	" 1 " h)
" 7)	" 1 " i)
" 8)	" 1 " j)
" 9 i 10)	" 1 " k)

§ 29. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1934 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) Jul. Pontatowski.